ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2003

Vyhlásené: 13.11.2003 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

444

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 6. marca 2003 bola v Taškente podpísaná Dohoda medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Uzbeckej republiky o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku. Národná rada Slovenskej republiky vyslovila s dohodou súhlas uznesením č. 385 zo 4. júla 2003 a súčasne rozhodla, že ide o medzinárodnú zmluvu podľa článku 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá má prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Prezident Slovenskej republiky dohodu ratifikoval 18. septembra 2003. Dohoda nadobudla platnosť 17. októbra 2003 na základe článku 28 ods. 1.

K oznámeniu č. 444
2003 Z. z.

DOHODA medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Uzbeckej republiky o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku

Vláda Slovenskej republiky a vláda Uzbeckej republiky, želajúc si uzavrieť dohodu o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku s cieľom podporovať ekonomickú spoluprácu medzi oboma krajinami, dohodli sa takto:

Článok 1
Osoby, na ktoré sa dohoda vzťahuje

Táto dohoda sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2
Dane, na ktoré sa dohoda vzťahuje

1. Táto dohoda sa vzťahuje na dane z príjmov (zo zisku) a z majetku ukladané v mene niektorého zo zmluvných štátov alebo jeho nižších správnych útvarov, alebo miestnych orgánov bez ohľadu na spôsob ich vyberania.
2. Za dane z príjmov (zo zisku) a z majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkových príjmov (zisku), z celkového majetku alebo z časti príjmov (zisku) alebo majetku vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, daní z celkovej sumy miezd alebo platov platených podnikmi.
3. Súčasné dane, na ktoré sa dohoda vzťahuje, sú najmä:
   a) v prípade Uzbeckej republiky
      (i) daň z príjmov (zo zisku) právnických osôb,
      (ii) daň z príjmov fyzických osôb,
      (iii) daň z majetku
      (ďalej len „uzbecká daň“);
   b) v prípade Slovenskej republiky
      (i) daň z príjmov fyzických osôb,
      (ii) daň z príjmov právnických osôb,
      (iii) daň z nehnuteľností
      (ďalej len „slovenská daň“).
4. Táto dohoda sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré sa budú ukladať niektorým zmluvným štátom odo dňa podpisu tejto dohody popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si vzájomne oznámia všetky podstatné zmeny, ktoré sa uskutočnili v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3
Všeobecné definície

1. Na účely tejto dohody, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,
   a) výraz „Uzbekistan“ označuje Uzbeckú republiku a použitý v zemepisnom zmysle zahŕňa jej územie, výsostné vody a vzdušný priestor nad nimi, na ktorých Uzbecká republika môže vykonávať suverénne práva a jurisdikciu vrátane práv využívať podložie a prírodné zdroje v súlade s medzinárodným právom a právnymi predpismi Uzbeckej republiky,
   b) výraz „Slovensko“ označuje Slovenskú republiku a použitý v zemepisnom zmysle označuje jej územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoju suverenitu, suverénne práva a jurisdikciu v súlade s pravidlami medzinárodného práva a na ktorom platia jej daňové zákony,

c) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa daných súvislostí Uzbekistan alebo Slovensko,

d) výraz „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a všetky iné združenia osôb,

e) výraz „spoločnosť“ označuje každú právnickú osobu alebo každého nositeľa práv považovaného na účely zdanenia za právnickú osobu,

f) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,

g) výraz „medzinárodná doprava“ označuje každú dopravu uskutočňovanú loďou, lietadlom, železničným alebo cestným vozidlom prevádzkovanú podnikom, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, okrem prípadov, ak takáto loď, lietadlo, železničné alebo cestné vozidlo sú prevádzkované len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte,

h) výraz „príslušný úrad“ označuje

(i) riaditeľa Štátneho daňového výboru Uzbeckej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu v prípade Uzbeckej republiky a

(ii) ministra financií Slovenskej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu v prípade Slovenskej republiky,

j) výraz „štátny príslušník“ označuje

(i) každú fyzickú osobu, ktorá má štátne občianstvo niektorého zmluvného štátu,

(ii) každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership) alebo združenie zriadené podľa platných právnych predpisov v niektorom zmluvnom štáte.

2. Pokiaľ ide o uplatnenie tejto dohody zmluvným štátom, každý výraz nedefinovaný v dohode, ak si to súvislosť nevyžaduje inak, má taký význam, aký má podľa právnych predpisov tohto štátu upravujúcich dane, na ktoré sa vzťahuje táto dohoda.

Článok 4

Rezident

1. Na účely tejto dohody výraz „rezident zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá podľa právnych predpisov tohto štátu podlieha zdaneniu v tomto štáte z dôvodu svojho bydliska, trvalého pobytu, miesta vedenia alebo iného podobného kritéria. Tento výraz však nezahŕňa osobu, ktorá podlieha zdaneniu v tomto štáte iba z dôvodu príjmov zo zdrojov v tomto štáte alebo z majetku umiestneného v tomto štáte.

2. Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, jej postavenie sa určí takto:

a) táto osoba sa považuje za rezidenta toho štátu, v ktorom má stály byt; ak má stály byt v oboch štátoch, považuje sa za rezidenta toho štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životne dôležitých záujmov),

b) ak nemožno určiť, v ktorom štáte má táto osoba stredisko svojich životne dôležitých záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom štáte, považuje sa za rezidenta toho štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,

c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch štátoch alebo sa nezdržiava v žiadnom z nich, považuje sa za rezidenta toho štátu, ktorého je štátnym príslušníkom,

d) ak je táto osoba štátnym príslušníkom oboch štátov alebo nie je štátnym príslušníkom žiadneho z nich, príslušné úrady zmluvných štátov upravia túto otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak osoba, iná než fyzická osoba je podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, považuje sa za rezidenta toho zmluvného štátu, v ktorom sa nachádza miesto jej vedenia.

Článok 5
Stála prevádzkareň

1. Na účely tejto dohody výraz „stála prevádzkareň“ označuje trvalé zariadenie na podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik jedného zmluvného štátu úplne alebo čiastočne vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte.
2. Výraz „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä
   a) miesto vedenia,
   b) pobočku,
   c) kanceláriu,
   d) továreň,
   e) dielňu a
   f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo akékoľvek iné miesto ťažby prírodných zdrojov.
3. Výraz „stála prevádzkareň“ rovnako zahŕňa
   a) stavenisko, stavbu, montážny alebo inštalačný projekt alebo dozorné činnosti, ktoré sú s tým spojené, ale len vtedy, ak takéto stavebné miesto, projekt alebo činnosti trvajú počas obdobia dlhšieho ako deväť mesiacov,
   b) poskytovanie služieb vrátane poradenských služieb, ktoré poskytuje podnik prostredníctvom zamestnancov alebo iných pracovníkov najatých podnikom na takéto účely, ale len vtedy, ak činnosti takéhoto charakteru trvajú (pre ten istý alebo s ním súvisiaci projekt) v štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré presiahnu v úhrne šesť mesiacov v ktoromkoľvek dvanásťmesačnom období.
4. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku výraz „stála prevádzkareň“ nezahŕňa
   a) zariadenie, ktoré podnik využíva iba na účely uskladnenia alebo vystavenia tovaru patriaceho podniku,
   b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely uskladnenia alebo vystavenia,
   c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely spracovania iným podnikom,
   d) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,
   e) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely poskytovania akýchkoľvek iných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter,
   f) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely vykonávania akýchkoľvek kombinovaných činností uvedených v písmenách a) až e), ak celková činnosť trvalého zariadenia na podnikanie vyplývajúca z tejto kombinácie má prípravný alebo pomocný charakter.
5. Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2, ak osoba – iná ako nezávislý zástupca v zmysle odseku 7 – koná v zmluvnom štáte v mene podniku a má a obvykle uplatňuje právomoc uzavierať zmluvy v mene podniku, potom tento podnik má stálu prevádzkareň v tomto štáte vo vzťahu ku všetkým činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, pokiaľ činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré by nezakladali existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovení tohto odseku, keby sa vykonávali prostredníctvom trvalého zariadenia na podnikanie.
6. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku sa predpokladá, že poisťovacia spoločnosť jedného zmluvného štátu s výnimkou poistenia poisťujúceho má stálu prevádzkareň v druhom zmluvnom štáte, ak vyberá poistné na území tohto druhého štátu alebo poisťuje riziká, ktoré tam existujú, prostredníctvom osoby inej ako nezávislý zástupca v zmysle odseku 7.

7. Nepredpokladá sa, že podnik jedného zmluvného štátu má stálu prevádzkareň v druhom zmluvnom štáte len preto, že v tomto štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, pokiaľ tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.
8. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva svoju činnosť v tomto druhom štáte (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo inak), neznamená, že táto spoločnosť je stálou prevádzkarňou druhej spoločnosti.

Článok 6

Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) umiestneného v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Výraz „nehnuteľný majetok“ má v tejto dohode taký význam, aký má podľa právnych predpisov zmluvného štátu, v ktorom je tento majetok umiestnený. V každom prípade tento výraz zahŕňa príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva vzťahujúce sa na pozemky podľa noriem občianskeho práva, právo užívania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov; lode, lietadlá, železničné a cestné vozidlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.
3. Ustanovenia odseku 1 sa použijú na príjmy z priameho užívania, z nájmu alebo z každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa vzťahujú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku užívaného na výkon nezávislých osobných činností.

Článok 7

Zisky podniku

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza. Ak podnik vykonáva svoju činnosť takýmto spôsobom, možno zisky podniku zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať
   a) tejto stálej prevádzkarni,
   b) predaju tovaru v tomto druhom štáte rovnakého alebo podobného druhu ako tovar predávaný prostredníctvom tejto stálej prevádzkarne, alebo
   c) iným podnikateľským činnostiam vykonávaným v tomto druhom štáte rovnakého alebo podobného druhu ako činnosti vykonávané prostredníctvom tejto stálej prevádzkarne.
2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, s výhradou ustanovení odseku 3 sa tejto stálej prevádzkarni v každom zmluvnom štáte priraďujú zisky, ktoré by dosiahla, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti v rovnakých alebo obdobných podmienkach a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.
3. Pri určení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady podniku vynaložené na ciele sledované touto stálou prevádzkarňou vrátane výdavkov na vedenie a všeobecných správnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v tom štáte, v ktorom sa táto stála prevádzkareň nachádza, alebo inde.
4. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé určiť zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenie odseku 2 nevylučuje, aby tento zmluvný štát určil zisky, ktoré sa majú zdaniť takýmto obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku musí byť však taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stálej prevádzkarni sa nepripočítavajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.
6. Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.
7. Ak zisky zahŕňajú časti príjmov osobitne uvedených v iných článkoch tejto dohody, ustanovenia tých článkov nie sú dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Medzinárodná doprava

1. Zisky poberané podnikom jedného zmluvného štátu z prevádzkovania lodí, lietadiel, železničných alebo cestných vozidiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.
2. Ustanovenia odseku 1 platia aj na zisky z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo na medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9

Prepojené podniky

1. Ak
   a) sa podnik jedného zmluvného štátu zúčastňuje priamo alebo nepriamo na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo
   b) sa tie isté osoby priamo alebo nepriamo zúčastňujú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu,

   a ak v týchto prípadoch sú oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré sa dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by si dohodli nezávislé podniky, môžu byť akékoľvek zisky, ktoré by jeden z nich dosiahol, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnuté do ziskov tohto podniku a následne zdanené.
2. Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku tohto štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v tomto druhom štáte, a zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi týmito dvoma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, potom tento druhý štát primerane upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov v tomto štáte. Pri stanovení tejto úpravy sa bude postupovať s náležitým ohľadom na iné ustanovenia tejto dohody a príslušné úrady zmluvných štátov môžu v prípade potreby vzájomne konzultovať.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu, možno zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Tieto dividendy však možno zdaniť aj v tom zmluvnom štáte, ktorého spoločnosť vyplácajúca dividendy je rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však skutočný vlastník dividend rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy dividend.
3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy zo všetkých druhov akcií alebo z iných práv podieľať sa na ziskoch s výnimkou pohľadávok, ako aj príjmy z iných práv k spoločnosti, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa právnych predpisov toho štátu, ktorého spoločnosť rozdeľujúca zisk je rezidentom.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého spoločnosť vyplácajúca dividendy je rezidentom, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé osobné činnosti zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a účasť, v súvislosti s ktorou sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

5. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou s výnimkou prípadov, ak sa tieto dividendy vyplácajú rezidentovi tohto druhého štátu alebo ak sa účasť, v súvislosti s ktorou sa dividendy vyplácajú, skutočne viaže na stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu nachádzajúcu sa v tomto druhom štáte, a ani nemôže zdaniť nerozdelené zisky spoločnosti daňou z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo z príjmov dosiahnutých v tomto druhom štáte.

Tento odsek sa nedotýka zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sa dividendy vyplácajú.

3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy zo všetkých druhov akcií alebo z iných práv podieľať sa na ziskoch s výnimkou pohľadávok, ako aj príjmy z iných práv k spoločnosti, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa právnych predpisov toho štátu, ktorého spoločnosť rozdeľujúca zisk je rezidentom.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého spoločnosť vyplácajúca dividendy je rezidentom, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé osobné činnosti zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a účasť, v súvislosti s ktorou sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

5. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou s výnimkou prípadov, ak sa tieto dividendy vyplácajú rezidentovi tohto druhého štátu alebo ak sa účasť, v súvislosti s ktorou sa dividendy vyplácajú, skutočne viaže na stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu nachádzajúcu sa v tomto druhom štáte, a ani nemôže zdaniť nerozdelené zisky spoločnosti daňou z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo z príjmov dosiahnutých v tomto druhom štáte.

Článok 11
Úroky

1. Úroky, ktoré majú zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácajú sa rezidentovi druhého zmluvného štátu, možno zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Tieto úroky však možno zdaniť aj v tom zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však príjemca (skutočný vlastník úrokov) rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy úrokov.

3. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosť bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú právo účasti na ziskoch dlžníka, a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo z dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. Penále za oneskorenú platbu sa nepovažuje za úroky na účely tohto článku.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo v tomto druhom štáte vykonáva nezávislé osobné činnosti zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

5. Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak ich platiteľ je rezidentom tohto štátu. Ak však osoba platiaca úroky bez ohľadu na to, či je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikol dlh, z ktorého sa platia úroky, a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa predpokladá, že úroky majú zdroj v tom štáte, v ktorom sa stála prevádzkareň alebo stála základňa nachádza.

6. Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo medzi nimi a treťou osobou suma úrokov vzťahujúca sa na pohľadávku, z ktorej sa platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb presahujúca túto sumu sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto dohody.

Článok 12

Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky, ktoré majú zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácajú sa rezidentovi druhého zmluvného štátu, možno zdaniť v tomto druhom štáte, ak tento rezident je skutočným vlastníkom týchto licenčných poplatkov.
2. Tieto licenčné poplatky však možno zdaniť aj v tom zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však príjemca skutočným vlastníkom licenčných poplatkov, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy licenčných poplatkov.
3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu obdržané ako odplata za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov alebo filmov alebo pások používaných na rozhlasové alebo televízne vysielanie a iných prostriedkov obrazovej alebo zvukovej reprodukcie, akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, počítačového programu, tajného vzorca alebo výrobného postupu, alebo za použitie alebo za právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia, alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo vedecké skúsenosti.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé osobné činnosti zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak právo alebo majetok, za ktorý sa platia licenčné poplatky, sa skutočne viažu na túto stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14.
5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak ich platiteľ je rezidentom tohto štátu. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky bez ohľadu na to, či je alebo nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v niektorom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky, ktoré idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa predpokladá, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom štáte, v ktorom sa stála prevádzkareň alebo stála základňa nachádza.
6. Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom licenčných poplatkov alebo medzi nimi a treťou osobou suma licenčných poplatkov vzťahujúca sa na použitie, na právo alebo na informácie, za ktoré sa platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb presahujúca túto sumu sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto dohody.

Článok 13

Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6 a umiestneného v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.
2. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislých osobných činností, vrátane ziskov dosiahnutých zo scudzenia tejto stálej prevádzkarne (samej alebo spolu s celým podnikom) alebo tejto stálej základne, možno zdaniť v tomto druhom štáte.

3. Zisky zo scudzenia lodí, lietadiel, železničných alebo cestných vozidiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave podnikom jedného zmluvného štátu, alebo hnuteľný majetok, ktorý slúži na prevádzku týchto lodí, lietadiel, železničných alebo cestných vozidiel, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.
4. Zisky, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia akcií alebo iných podielov na spoločnosti, ktorej majetok pozostáva viac ako 50 percent z nehnuteľného majetku umiestneného v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť v tomto druhom štáte.
5. Zisky zo scudzenia majetku, iného než je uvedený v odsekoch 1, 2, 3 a 4 tohto článku, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého scudziteľ je rezidentom.

Článok 14
Nezávislé osobné činnosti

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z odborných činností alebo z iných činností nezávislého charakteru, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak rezident nemá obvykle k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na výkon svojich činností. Ak má k dispozícii takúto stálu základňu, príjmy možno zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej základni.
2. Výraz „odborné činnosti“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, výchovné alebo vzdelávacie činnosti, ako aj nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, zubných lekárov a účtovných znalcov.

Článok 15
Závislá činnosť

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú zdaneniu s výnimkou ustanovení článkov 16, 18 a 19 len v tomto štáte, pokiaľ sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, možno takéto odmeny zaň prijaté zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, podliehajú zdaneniu bez ohľadu na ustanovenia odseku 1 len v skôr uvedenom štáte, ak
   a) príjemca sa zdržiava v druhom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v ktoromkoľvek dvanásťmesačnom období, ktoré sa začína alebo končí v príslušnom kalendárnom roku, a
   b) odmeny sa vyplácajú zamestnávateľom alebo v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého štátu, a
   c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.
3. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode, lietadla, železničných alebo cestných vozidiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave podnikom zmluvného štátu možno zdaniť v tomto štáte.

Článok 16
Tantiémy

Tantiémy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu spoločnosti alebo iného podobného orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, možno zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 17
Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako umelec vystupujúci na verejnosti, a to ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec, alebo ako hudobník, alebo ako

športovec, z takýchto osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte možno zdaniť bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 v tomto druhom štáte.

2. Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú tomuto umelcovi alebo športovcovi priamo jemu samému, ale inej osobe, tieto príjmy možno zdaniť bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 v tom zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.
3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú na príjmy poberané z činností vykonávaných umelcom alebo športovcom v jednom zmluvnom štáte, ak návšteva tohto štátu sa úplne alebo z podstatnej časti hradí z verejných fondov jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov, alebo jeho miestnych orgánov, alebo nižších správnych útvarov. V takom prípade príjmy podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého je umelec alebo športovec rezidentom.

Článok 18
Dôchodky

Dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi niektorého zmluvného štátu podliehajú zdaneniu s výhradou ustanovení článku 19 ods. 2 len v tomto štáte.

Článok 19
Štátna služba

1.

a) Platy, mzdy a iné podobné odmeny, iné ako dôchodok, vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom fyzickej osobe za služby poskytované tomuto štátu alebo nižšiemu správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

b) Takéto platy, mzdy a iné podobné odmeny však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak sa tieto služby poskytujú v tomto štáte a fyzická osoba, ktorá je rezidentom tohto štátu

(i) je štátnym príslušníkom tohto štátu alebo

(ii) sa nestala rezidentom tohto štátu len z dôvodu poskytovania týchto služieb.

2.

a) Akýkoľvek dôchodok vyplácaný priamo alebo z fondov, ktoré vytvoril jeden zmluvný štát alebo jeho nižší správny útvar, alebo miestny orgán, fyzickej osobe za služby poskytované tomuto štátu alebo nižšiemu správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu, podlieha zdaneniu len v tomto štáte.

b) Takýto dôchodok však podlieha zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak fyzická osoba je rezidentom a štátnym príslušníkom tohto štátu.

3. Ustanovenia článkov 15, 16, 17 a 18 sa použijú na platy, mzdy a iné podobné odmeny a na dôchodky platené za služby poskytované v súvislosti s podnikateľskou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom.

Článok 20
Študenti

Platby, ktoré študent alebo žiak učilišťa, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom štáte iba na účely štúdia alebo výcviku, dostáva na úhradu nákladov na pobyt, štúdium alebo výcvik, sa nezdania v tomto štáte za predpokladu, že takéto platby majú zdroj mimo tohto štátu.

Článok 21

Iné príjmy

1. Príjmy rezidenta jedného zmluvného štátu bez ohľadu na ich zdroj, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto dohody, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.
2. Ustanovenia odseku 1 sa nepoužijú na príjmy iné ako príjmy z nehnuteľného majetku, ktorý je definovaný v článku 6 ods. 2, ak príjemca takýchto príjmov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé osobné činnosti zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

Článok 22

Majetok

1. Nehnuteľný majetok uvedený v článku 6, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu a ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Hnuteľný majetok, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľný majetok, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na účely výkonu nezávislých osobných činností, možno zdaniť v tomto druhom štáte.
3. Lode, lietadlá, železničné alebo cestné vozidlá, ktoré prevádzkuje podnik jedného zmluvného štátu v medzinárodnej doprave, a hnuteľný majetok slúžiaci na prevádzkovanie týchto dopravných prostriedkov podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.
4. Všetky ostatné časti majetku rezidenta zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

Článok 23

Vylúčenie dvojitého zdanenia

1. Ak rezident jedného zmluvného štátu poberá príjmy alebo vlastní majetok, ktorý v súlade s ustanoveniami tejto dohody možno zdaniť v druhom zmluvnom štáte, skôr uvedený štát povolí
   a) znížiť daň z príjmov tohto rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z príjmov zaplatenej v tomto druhom štáte,
   b) znížiť daň z majetku tohto rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z majetku zaplatenej v tomto druhom štáte.

   Takéto zníženie však v žiadnom prípade nepresiahne tú časť dane z príjmov alebo dane z majetku vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá podľa okolností na príjmy alebo majetok, ktoré možno zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Ak v súlade s ktorýmkoľvek ustanovením tejto dohody príjmy, ktoré poberá, alebo majetok, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu, sú oslobodené od dane v tomto štáte, tento štát napriek tomu môže pri vypočítaní sumy dane na zvyšné príjmy alebo majetok tohto rezidenta vziať do úvahy tieto oslobodené príjmy alebo majetok.
3. Ak suma dane oslobodená alebo znížená podľa určitých osobitných stimulujúcich opatrení, ktoré poskytuje domáca legislatíva zmluvného štátu, je považovaná za zaplatenú v jednom zmluvnom štáte, potom sa stane odpočítateľnou od dane druhého zmluvného štátu v súlade s ustanoveniami odseku 1 tohto článku.

Článok 24

Zásada rovnakého zaobchádzania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nepodliehajú v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu ani povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci tohto druhého štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä vo vzťahu k trvalému pobytu. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenia článku 1 uplatní rovnako na osoby, ktoré nie sú rezidentmi jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov.

2. Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, sa nestanoví v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu vykonávajúcich rovnaké činnosti. Toto ustanovenie neznamená záväzok jedného zmluvného štátu, že rezidentom druhého zmluvného štátu prizná osobné úľavy, zľavy a zníženia daní z dôvodu osobného postavenia alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.
3. Ak sa neuplatnia ustanovenia článku 9 ods. 1, článku 11 ods. 6 alebo článku 12 ods. 6 tejto dohody, úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu na účely stanovenia zdaniteľných ziskov tohto podniku sú odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi skôr uvedeného štátu. Podobne akékoľvek dlhy podniku jedného zmluvného štátu voči rezidentovi druhého zmluvného štátu sú na účely stanovenia zdaniteľného majetku takéhoto podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli dohodnuté s rezidentom skôr uvedeného štátu.
4. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje rezident alebo rezidenti druhého zmluvného štátu, nepodliehajú v skôr uvedenom štáte žiadnemu zdaneniu ani povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú odlišné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky skôr uvedeného štátu.
5. Ustanovenia tohto článku sa bez ohľadu na ustanovenia článku 2 vzťahujú na dane akéhokoľvek druhu a charakteru.

Článok 25

Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto dohody, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 24 ods. 1, príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad sa musí predložiť do troch rokov od prvého oznámenia o úkone smerujúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto dohody.
2. Ak príslušný úrad považuje námietku za oprávnenú a ak nie je sám schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa usilovať, aby prípad vyriešil vzájomnou dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto dohodou. Dosiahnutá dohoda sa uplatní bez ohľadu na lehoty stanovené vnútroštátnymi právnymi predpismi zmluvných štátov.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa vynasnažia vyriešiť vzájomnou dohodou akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo uplatňovaní tejto dohody. Môžu sa aj vzájomne poradiť, aby sa zamedzilo dvojité zdanenie v prípadoch, ktoré nie sú v tejto dohode upravené.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu vzájomne komunikovať priamo, ako aj prostredníctvom spoločnej komisie zloženej z príslušných úradov alebo ich zástupcov s cieľom dosiahnuť dohodu v zmysle predchádzajúcich odsekov.

Článok 26

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si vymieňajú informácie potrebné na uplatňovanie ustanovení tejto dohody alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov vzťahujúcich sa na dane, ktoré sú predmetom tejto dohody, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto dohodou. Výmena informácií nie je obmedzená článkom 1. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát prijal, sa uchovávajú v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie prijaté podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu a oznámia sa len osobám alebo úradom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní, na ktoré sa vzťahuje táto dohoda, vymáhaním alebo trestným stíhaním súvisiacim s týmito daňami, alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch. Tieto osoby alebo úrady použijú takéto

informácie len na uvedené účely. Tieto informácie môžu oznámiť pri verejných súdnych konaniach alebo v súdnych rozhodnutiach.

2. Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť

   a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy alebo správnu prax tohto alebo druhého zmluvného štátu,

   b) poskytnúť informácie, ktoré by nebolo možné získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu,

   c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili akékoľvek obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých poskytnutie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 27

Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

Žiadne ustanovenia tejto dohody sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú členom diplomatických misií a konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 28

Nadobudnutie platnosti

1. Každý zo zmluvných štátov si diplomatickou cestou vzájomne oznámi, že boli splnené požadované právne postupy nadobudnutia platnosti tejto dohody. Táto dohoda nadobudne platnosť neskorším dňom z týchto oznámení.

2. Ustanovenia tejto dohody sa budú uplatňovať

   a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji z príjmov poberaných 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom dohoda nadobudne platnosť,

   b) v prípade ostatných daní z príjmov a daní z majetku za daňový rok začínajúci sa 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom dohoda nadobudne platnosť.

Článok 29

Výpoveď

Táto dohoda zostane v platnosti, ak ju niektorý zmluvný štát nevypovie. Každý zmluvný štát môže dohodu vypovedať diplomatickou cestou oznámením o výpovedi najmenej šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roka nasledujúceho po uplynutí piatich rokov odo dňa nadobudnutia platnosti tejto dohody. V takom prípade sa táto dohoda prestane uplatňovať

a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji z príjmov poberaných 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom je dané oznámenie o výpovedi,

b) v prípade ostatných daní z príjmov a daní z majetku za daňový rok začínajúci sa 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom je dané oznámenie o výpovedi.

Na dôkaz toho podpísaní, na to riadne splnomocnení, podpísali túto dohodu.
Dané v Taškente 6. marca 2003 v dvoch pôvodných vyhotoveniach v slovenskom, uzbeckom a anglickom jazyku, pričom všetky znenia sú autentické.
V prípade rozdielnosti výkladu je rozhodujúce znenie v anglickom jazyku.

Za vládu Slovenskej republiky:

Eduard Kukan v. r.

Za vládu Uzbeckej republiky:

Abdulaziz Chazifizovič Kamilov v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.